

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/594/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122252144
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zdechovanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122252144.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s., so sídlom Štefánikova 27/27, 814 99 Bratislava-Staré Mesto IČO: 00 682 420, proti povinnému: 1.) MADMAZEL, s. r. o., so sídlom 1. mája 1207/2, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 44 251 319, 2.) C. T., nar: XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, X., XXX XX I. T., X.) L. J., nar: XX.X.XXXX, trvale bytom U. XXXX/XX, XXX XX I. T., o vymoženie 205 493,74 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Jaroslavom Kabáčom ml., Exekútorový úrad so sídlom Trojičné námestie 191, Tvrdošín, pod sp. zn. 075EX 204/22, rozhodujúc o sťažnosti povinného 3.) proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/594/2022 zo dňa 25. októbra 2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného 3.) proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/594/2022 zo dňa 25. októbra 2022 z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/594/2022 zo dňa 25.10.2022 vyššia súdna úradníčka zamietla návrh povinného 3.) na zastavenie exekúcie podaný dňa 27.04.2022 v zákonnej 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie tomuto povinnému.

2. Vyššia súdna úradníčka v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedla, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 16.02.2022 domáhal od povinných 1.) - 3.) vymoženia pohľadávky vo výške 265 706,65 eur s príslušenstvom, a to na základe exekučných titulov - rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 9Cb/5/2019 zo dňa 7.6.2021, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 06.08.2021 a uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 9Cb/5/2019, zo dňa 05.10.2021, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 3.11.2021 (ďalej aj ako „exekučný titul“). Z návrhu povinného 3.) na zastavenie exekúcie vyplýva, že v spoločnosti MEDVE LM, s. r. o., IČO: 44 050 038 bol tento povinný konateľom, pričom pri obchodnej činnosti firmy ručil celým svojím majetkom. Rovnako ručil ako konateľ aj pri čerpaní finančných prostriedkov od oprávneného. Na spoločnosť MEDVE LM, s.r.o. bol dňa 28.01.2020 vyhlásený uznesením Okresného súdu Žilina, pod sp. zn. 9K/11/2019 konkurz, v rámci ktorého správca konkurznej podstaty speňažil na dobrovoľnej dražbe majetok úpadcu, ktorý bol súčasťou oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa - Slovenská záručná a rozvojová banka, a.s.. Z priebehu konkurzu voči spoločnosti MEDVE LM s.r.o., ktorej je povinný 3.) ručiteľom, možno podľa názoru povinného usudzovať, že pohľadávka oprávneného bude uspokojená z majetku samotného úpadcu, ktorý je hlavným dlžníkom svojho veriteľa, t.j. v prebiehajúcej exekúcii oprávneného. Povinný 3.) mal teda za to, že po vzniku exekučného titulu nastali také okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku v zmysle § 61k ods. 1 Exekučné poriadku.

3. V napadnutom uznesení vyššia súdna úradníčka argumentovala zamietnutie návrhu povinného na zastavenie exekúcie použitím okrem iného aj ustanovenia § 311 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ručenie napriek zániku zabezpečeného záväzku nezaniká, ak záväzok zanikol pre nemožnosť plnenia dlžníka a záväzok je splniteľný ručiteľom alebo pre zánik právnickej osoby, ktorá

je dlžníkom. Výklad a judikatúra v súvislosti s týmto ustanovením k inštitútu ručenia v obchodno-závazkových vzťahoch uvádzajú, že podstata zabezpečenia záväzku ručenia spočíva v tom, že veriteľovi vzniká právo domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa v prípade, že splatný záväzok dlžník nesplní. Právny vzťah ručenia je vzťahom akcesorickým, závisí od existencie záväzku dlžníka na určité plnenie veriteľovi. Vzniká teda na základe vzťahu veriteľa a dlžníka, a to ako zabezpečovací mechanizmus. Aj keď podstatnou podmienkou trvania ručiteľského záväzku je existencia hlavného záväzkového vzťahu, do ručiteľského záväzku medzi veriteľom a ručiteľom dlžník už nevstupuje a jeho právny stav, teda či sa on sám nachádza v konkurze alebo reštrukturalizácii, nemá na tento vzťah vplyv. V prípade ak je na majetok dlžníka vyhlásený konkurz, nie je na vznik povinnosti ručiteľa potrebná ani výzva na plnenie zo strany veriteľa dlžníkovi a následné nesplnenie dlhu dlžníkom. Oprávnenie veriteľa domáhať sa splnenia dlhu voči ručiteľovi vzniká momentom vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka „ex lege“. Právne predpisy neobmedzujú vznik povinnosti ručiteľa plniť na výsledok uplatnenia pohľadávky zo strany veriteľa voči dlžníkovi. Takéto poňatie ručiteľského záväzku by absolútne poprelo zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu ručiteľského vyhlásenia ako zabezpečenia pohľadávky. Je preto nepochybné, že oprávnený ako veriteľ si dôvodne uplatnil pohľadávku vyplývajúcu mu z exekučného titulu voči dlžníkovi u ručiteľov, ktorý im vznikol z titulu prevzatého ručiteľského záväzku. Povinný 3.) nepreukázal existenciu žiadneho dôvodu, ktorý by v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku mohol byť podkladom pre zastavenie exekúcie, a preto súd jeho návrh na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky, ktoré bolo povinnému 3.) doručené dňa 19.11.2022, podal povinný dňa 05.12.2022 v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. V podanej sťažnosti namietal, že súd v rámci rozhodovania o jeho návrhu na zastavenie exekúcie nevenoval pozornosť nesprávnemu započítaniu výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty oprávneného vo výške 125.824,38 Eur, keď v zmysle oznámenia oprávneného malo dôjsť v prvom rade k započítaniu časti tejto sumy na príslušenstvo a až následne vo zvyšku na istinu pohľadávky. Povinný k tomuto prezentoval názor, že malo dôjsť v prvom rade k započítaniu výťažku na istinu a až následne na príslušenstvo pohľadávky. Oprávnený pritom v priebehu exekúcie podal z dôvodu čiastočného uspokojenia svojej pohľadávky návrh na zastavenie exekúcie v časti o vymoženie istiny 60.212,91 Eur, úroku vo výške 24.987,03 Eur, úroku z omeškania 22.208,11 Eur a trov konania vo výške 17.104,50 Eur, pričom podľa toho bola exekúcia aj čiastočne zastavená. Podľa názoru povinného 3.) je nesprávne zo speňaženej čiastky uhradiť istinu len v necelej polovici a zvyšnú časť speňaženej sumy použiť na poníženie úrokov, úrokov z omeškania a trov konania, avšak prvom rade by sa mala uspokojovať istina v celosti a až následne jednotlivé príslušenstvo pohľadávky. S poukazom na tieto skutočnosti aj v sťažnosti zopakoval, že v exekúcií nastali iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a že po vzniku exekučného titulu nastali také okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku v zmysle § 61 k ods. 1 Exekučného poriadku.

5. K sťažnosti povinného sa dňa 21.12.2022 vyjadril aj oprávnený, ktorý sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia vyššej súdnej úradníčky s tým, že sťažnosť povinného nespĺňa zákonné náležitosti sťažnosti podľa § 243 Civilného sporového poriadku. Absentuje v nej totiž uvedenie skutočností, v čom povinný 3.) považuje postup alebo napádané uznesenie súdu za nesprávne. Povinný 3.) iba opakovane poukazuje na to, že na majetok hlavného dlžníka - úpadcu MEDVE LM, s.r.o. bol vyhlásený konkurz a má za to, že oprávnený si nesprávne z výťažku zo speňaženia oddelenej podstaty uhradil iba časť istiny pohľadávky a nesprávne ju použil na poníženie príslušenstva. Oprávnený uviedol, že do konkurzu vedeného na majetok úpadcu si prihlásil zabezpečenú pohľadávku v celkovej výške 331.318,12 Eur, ktorá vznikla z E. zmluvy č. XXXXXX-XXXX uzatvorenej medzi oprávneným a úpadcom dňa XX.XX.XXXX, a na základe ktorej bol úpadcovi poskytnutý úver vo výške XXX.XXX,XX Eur na dohodnutý účel. V konkurze vedenom na majetok úpadcu došlo k speňaženiu nehnuteľného majetku zaradeného do oddelenej podstaty oprávneného a oprávnenému bol dňa 13.04.2022 zo strany správcu úpadcu vyplatený výťažok z jeho speňaženia vo výške 125.824,38 Eur. Oprávnený nesúhlasí s názorom povinného ohľadom nesprávnosti započítania výťažku zo spomínaného speňaženia, keďže sa jedná o výťažok z konkurzu vymožený mimo vedenej exekúcie, v súlade s pravidlami prioritizácie platieb stanovenými v ustanovení Čl. V. bode 5.3 Úverovej zmluvy. Oprávnený si tak v súlade s pravidlom prioritizácie platieb predmetný výťažok, ktorý obdržal mimo vedenej exekúcie, započítal najprv na príslušenstvo pohľadávky vyčíslené ku dňu vyhlásenia konkurzu a prihlásené do konkurzu a až následne na istinu pohľadávky vyčíslenú ku dňu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu a prihlásenú do konkurzu. Oprávnený následne dňa 05.05.2022 v zmysle ustanovení § 61n ods. 1 písm. b) a ods. 2

Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi Návrhom na čiastočné zastavenie exekúcie vedenú exekúciu zastaviť v časti špecifikovanej aj povinným v podanej sťažnosti. Okrem predmetného tvrdenia o nesprávnom započítaní výťažku zo speňaženia neobsahuje sťažnosť povinného 3.) žiadnu ďalšiu argumentáciu rozporujúcu vymáhanú pohľadávku oprávneného, preto oprávnený požiadal, aby súd prvej inštancie sťažnosť v celom rozsahu zamietol ako neodôvodnenú a neopodstatnenú. Oprávnený navyše zdôraznil aj fakt, že samotné vedenie konkurzu na majetok úpadcu ako hlavného dlžníka v žiadnom prípade nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie vedenej voči povinným ako zaviazaným osobám, resp. voči povinnému 3.) ako ručiteľovi za záväzok úpadcu, pričom je na danú otázku potrebné aplikovať ustanovenie § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

12. Treba konštatovať, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobila aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnila, pričom sa náležite vysporiadala so všetkými podstatnými argumentmi, ktorými sa povinný 3.) bránil v návrhu na zastavenie exekúcie. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje súd prvej inštancie za presvedčivé, dostatočné a jasné. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, sťažnostný súd musel sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť, pričom sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení. Zároveň sťažnostný súd poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané povinným 3.) v sťažnosti súd prvej inštancie nad rámec odôvodnenia rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky dopĺňa nasledovné:

13. Z obsahu spisu vyplýva, že exekúcia, vedená okrem iného aj proti povinnému 3.), pochádza z ručiteľského záväzku na základe nesplnenia a nevyplatenia dlhu spoločnosti MEDVE LM, s.r.o. (toho času v konkurze) voči svojmu veriteľovi - Slovenskej záručnej a rozvojovej banky. a.s., ktorý vystupuje v tejto exekúcii ako oprávnený. V prvom rade súd prvej inštancie dáva do pozornosti ustanovenie § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré sa zaoberá práve otázkou opodstatnenosti vedenia exekúcie voči ručiteľovi namiesto dlžníka z hlavného záväzku.

14. Podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

15. Predmetné ustanovenie je vyjadrením subsidiárnej (podpornej) povahy ručiteľského záväzku. Komentár k § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka uvádza, že ak nie sú pochybnosti o tom, že dlžník svoj záväzok nesplní, je veriteľ oprávnený od vyzvania dlžníka upustiť a obrátiť sa priamo na ručiteľa. Ako príklad zákon konkrétne uvádza vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka. Ak bude ručiteľ v takejto situácii plniť za dlžníka, bude následne nútený si svoju pohľadávku voči nemu uplatniť v rámci konkurzného konania. Ide teda o prípady, keď výzva na plnenie je buď nemožná, alebo zbytočná a jedná sa o prelomenie zásady subsidiarity ručenia. Z tohto jasne vyplýva, že oprávnený si svoj nárok voči povinnému 3.) uplatnil v súlade so zákonnými ustanoveniami a je oprávnený ho vymáhať prostredníctvom exekučného konania aj napriek vedenému konkurzu na majetok hlavného dlžníka.

16. Pokiaľ povinný 3.) v podanej sťažnosti rozporoval započítanie čiastočného uspokojenia oprávneného v rámci konkurzu na pohľadávku priznanú mu exekučným titulom, v tejto otázke treba poukázať na vyjadrenie oprávneného k podanej sťažnosti a tiež na obchodnoprávny charakter zmluvného vzťahu medzi povinnými a oprávneným. Z dôvodu obchodnoprávnej povahy zmluvného vzťahu treba pri započítaní čiastočných plnení, resp. čiastočného vymoženého vychádzať z § 330 Obchodného zákonníka, súčasne je však potrebné zistiť či spôsob zápočtu čiastočných plnení nebol predmetom dojednaní v zmluve - čo práve oprávnený uvádza, že pravidlá prioritizácie platieb upravuje Čl. V. bode 5.3 Úverovej zmluvy. Argumenty predložené povinným 3.) v podanej sťažnosti, týkajúce sa nesprávneho započítania platieb prioritne na príslušenstvo, sú v tejto exekúcii teda bez právneho významu. Navyše považuje sudca prvej inštancie za potrebné zdôrazniť, že hoci aj Exekučný poriadok obsahuje v § 60 pravidlá prioritizácie uspokojenia vymáhaných nárokov (prijaté alebo vymožené plnenia sa použijú najprv na trovy exekútora, následne na istinu pohľadávky, potom jej príslušenstvo a napokon na trovy oprávneného), toto sa týka iba postupu súdneho exekútora pri vymožení určitej sumy v rámci exekúcie. Nie je to však prípad, kedy bola časť pohľadávky oprávneného uspokojená iným spôsobom (napr. v konkurze ako je to v prejednávanej situácii).

17. Súd povinného 3.) poučuje, že cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnila. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Exekučný súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania.

18. V nadväznosti na všetko vyššie uvedené preto súd prvej inštancie sťažnosť povinného 3.) vyhodnotil ako nedôvodnú, keď napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky považuje za vecne správne, dostatočné a zrozumiteľné. Skutočnosť, že predmetné odôvodnenie nekorešponduje s prianím povinného, samo osebe nepostačuje na konštatovanie o nesprávnom právnom posúdení veci, pričom v tejto súvislosti súd podotýka, že úlohou súdu je zdôvodniť princípy a východiská svojho rozhodnutia, t. j. to, čo bolo podkladom jeho rozhodnutia, avšak jeho úlohou nie je odôvodňovať okolnosti, kvôli ktorým nerozhodol inak. Súd prvej inštancie preto sťažnosť povinného 3.) proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/594/2022 zo dňa 25. októbra 2022 zamietol.

19. Strany si náhradu trov v sťažnostnom konaní neuplatnili. Súd je toho názoru, že nakoľko je exekučné konanie zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii strán, aký nárok si voči druhej strane uplatnia a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex off) rozhodovať o takom nároku strán, ktorý nebol v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže strany v rámci konania o sťažnosti nenavrhli rozhodovanie o trovách exekúcie, súd považoval výrok o trovách sťažnostného konania za nadbytočný.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

V Banskej Bystrici dňa 4. apríla 2023

JUDr. Katarína Zdechovanová
sudkyňa